

Српска Православна Црква Св. Сава
Исаква, ВА.
Свештеникова посланица за фебруар 2008 год.

Драга Браћо и Сестре у Христу,

Скоро сам срео једног момка који није крштен, али је био знатижељан о Хришћанској вери јер је дошао из православне традиције. Био је збуњен о Хришћанству уопште јер многе цркве тврде да су Хришћанске. Његово основно питање је „Која је истинска црква“?

Овом момку недостаје основно разумевање о Хришћанској Вери. Он је свестан да је Свето Писмо јако важна књига и да било које богослужење које се врши треба бити сагласно са Светим Писмом. Начелно, ово је тачно, али је промашио једну важну ствар, а то је да је у црквено светом предању Свето Писмо само један део - писмени облик. Није знао да је Свето Писмо део Светог предања и да је Свето предање постало пре Светог Писма, у саставу Новог и Старог Завета у коме постоји данас.

Ако неко жели да разуме истинску Хришћанску Цркву, треба да учи о историји и учењу цркве од старијих времена. Православна Црква се развијала са вођством Светога Духа, у облику које познајемо данас. Али ово развијање није ван контекста оригиналног учења цркве. На жалост, од 11. века до данас, почећи са Хришћанима на западу (Римокатолицима), Хришћани на западу су променили учење и праксу Оригинадне Хришћанске Цркве и стим постали недоследни оригиналном учењу Цркве. У оно време Источна Црква (данас Православна Црква) није променила основно учење, начин богослужења, и праксу.

Више пута, живећи у овом плуралистичком свету, без разумевања о стародревној цркви, народ има тенденцију да мисли да све је исто. Ако је реч „Хришћанска“ прикључена поред имена једне цркве, она је важећа. Али, како је наглашено у часопису „U. S. News and World Report“, велики број Римокатолика и Протестанта тражи другачије богослужење, да буде више традиционално – литургијско, због тога што њихово садашње богослужење изгледа празно. Овај растајући тренд у овој земљи је знак да нешто основно није у реду са садашњом Римокатоличком и Протестантском теологијом. Вршећи богослужења не значи да се треба забављати за време богослужења, што се све више дешава у оваквим црквама.

За нас који смо рођени као Православци и крштени или нисмо крштени и смо одрасли у квазиправославној средини, није довољно да се само правимо као да смо верници. Ово је нарочито важно за оне који су крштени. Да буде човек крштен а да не практикује веру у којој је крштен је несрећно стање и сигурно није на корист души. За децу која су у милости својих родитеља, родитељи ће бити одговорни Богу за њихову немарност да васпитавају своју децу у вери. Ако родитељи не прате учење и праксу Православне вере, како су они другачији од Римокатолика и Протестанта који прилагођавају учење и праксу Истинске Цркве да би задовољили своје личне потребе.

Овај момак кога сам срео, се распитивао, зато што тражи нешто суштинско у свом животу. Он је проактиван. Ако је неко не заинтересован да упозна Бога значи да је особа сасвим ухваћена у бриге овог света, који само унапређује себичност. Када се несрећа деси, човек само криви друге, не свихтећи да Бог може да га извуче из невоље и може дати значење његовом животу.

Када је Исус скупљао своје апостоле, нашао је Филипа и рече му, „Хајде за мном“. (Јн 1,43) Онда је Филип нашао Натанаила и рече му, „Нашли смо онога за кога је писао Мојсије у Закону и Пророцима: Исус, син Јосифов, Назарећанин.“ И рече му Натанаило, „Из Назарета може ли бити што добро“? Рече му Филип, „Дођи и види“! (Јн 1,45-46) Ово је пример како људи могу да буду збуњени у шта да верују ако немају довољно разумевања историје и околности. Када је Натанаило срео Христа признао је да, „...Ти си Син Божији“! (Јн 1:49)

Моја драга браћо и сестре, дођите нашој Светој Цркви и видите шта је истинска вера. Немојте се ослонити на оно што чујете на улицама. Овде ћете наћи Христа и бити уједињени са њим и знаћете да сте се вратили у ваш прави дом.

Ваш слуга у Христу,

О. Илија Балаћ
Фебруар 2008